



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE ECCLESIA|| TRIVMPHANTE,|| TRIBVS LIBRIS|| EXPLICATA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XVII. Quomodo Sancti inuocandi non sint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53909](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53909)

SEPTIMO dicit, in Concilio III. Carthaginensi verum fuisse, ne in publicis precibus diceretur: *S. Petre, ora pro nobis*, sed istud decretum, nisi in suo codice Calvinus addiderit, nunquam reperitur. Concilium enim solum definit, ut oratio sacrificantis dirigatur ad Patrem, non ad Filium, vel Spiritum sanctum; de Sanctis nulla mentio. Sed Calvinus per suam Dialecticam, ex eo, quod oratio debet dirigi ad Patrem, deducit non posse inuocari Sanctos, & inde ulterius deducit Concilium statuisse, ut non dicatur, *S. Petre, ora pro nobis*.

OCTAVO dicit, horrendum esse sacrilegium, Sanctos vocare præsules salutis, & nullo colore defendi, quod quidam Sanctis dicunt, è cælo nos respice, & adiua. At priora sunt verba Ambrosij lib. de viduis: posteriora Gregorij Nazianzeni oratione in Cyprianum, in Athanasium, in Basilium: illi autem duobus viris nihil habuit antiquitas sapientius.

CAPVT XVII.

Quomodo Sancti inuocandi non sint.

VNC vt rei veritas manifesta fiat, ponemus & probabimus aliquot propositiones.

PRIMA propositio. *Non licet à Sanctis petere, vt nobis tanquam auctores diuinorum beneficiorum gloriam, vel gratiam, aliaq; ad beatitudinem media concedant.* Hæc est contra primum errorem, & contra calumniam Calvinistarum. Probatur PRIMO Scriptura. Psal. 63. *Gratiam, & gloriam dabit Dominus.* Et Psal. 120. *Leuauit oculos meos in montes, & inde veniet auxilium mihi, auxilium meum à Domino, qui fecit cælum & terrã.* Montes sunt homines sancti, vt exponit Augustinus in hunc Psalmum, & fusius tract. I. in Ioannem, & libro de Pastoribus, cap. 8. iubemur ergo leuare oculos ad montes, id est, ad Sanctos, & ab eis auxilium expectare, sed vt intelligamus ab eis auxilium expectandum esse, non vt ab auctoribus, sed vt ab impetratoribus, ideò statim subditur: *Auxilium meum à Domino, qui fecit cælum & terram.* Item Iacobi I. *Omne datum optimum, & omne donum perfectum desursum est descendens à Patre luminum.*

SECUNDO probatur ex usu Ecclesiæ; nam in orationibus, quæ leguntur in Missa, vel in officio in celebritatibus Sanctorum, nihil vnquam aliud petimus, quàm vt eorum precibus à Deo nobis beneficia concedantur.

TERTIO ratione; nam ea quibus indigemus, superant vires creaturæ, ac proinde etiam Sanctorum: Ergo nihil debemus à Sanctis petere, nisi vt à Deo impetrent, quæ nobis vtilia sunt.

QUARTO ex Augustino lib. 8. de ciu. Dei, cap. vlt. & lib. 22. cap. 10. & ex Theodoro lib. 8. ad Græcos, qui disertè docent, Sanctos non esse inuocandos vt Deos, sed vt qui à Deo impetrare possunt, quod volunt.

Est tamen notandum, cum dicimus, non debere peti à Sanctis, nisi vt orent pro nobis, nos non agere de verbis, sed de sensu verborum. Nam quantum ad verba, licet dicere, S. Petre miserere mei, salua me, aperi mihi aditum cœli; item, da mihi sanitatem corporis, da patientiam, da mihi fortitudinem, &c. dummodo intelligamus, salua me, & miserere mei orando pro me, da mihi hoc, & illud tuis precibus, & meritis. sic enim loquitur Gregorius Nazianzenus oratione in Cyprianum & in Basilium, & alij multi veterum: necnon Ecclesià vniuersa, cum in hymno ad Virginem dicit:

*quid dicit
quid sentit?*

MARIA mater gratia,

Mater misericordie,

Tu nos ab hoste protege,

Et hora mortis suscipe.

Et in hymno Apostolorum.

Quorum præcepto subditur

Salus, & languor omnium,

Sanate agros moribus,

Nos reddentes virtutibus.

Et sicut Apostolus de se dicit Rom. 11. *Vt saluos facerem aliquos ex illis.* Et 1. Cor. 9. *Vt omnes facerem saluos, non vt Deus, sed iuuando concionibus, precibus, &c.*

SECUNDA propositio. *Sancti non sunt immediati intercessores nostri apud Deum, sed quidquid à Deo nobis impetrant, per Christum impetrant.* Nota tres personas posse considerari, quando nos Deum oramus; vnã ipsius Dei, à quo

petimus beneficia; alteram Christi, per cuius meritum accipimus nobis dari; tertiam eius, qui petit beneficia per Christum. ex his tribus personis non potest prima Sanctis tribui, ut iam probauimus; nec secunda, ut nunc ostendemus, sed solum tertia.

Itaque Sanctos inuocamus ad hoc solum, ut faciant id, quod nos facimus, quia melius & efficacius ipsi facere possunt quam nos, & melius illi & nos simul, quam nos soli. Probatur etiam conclusio, Solus Christus est, qui mundum reconciliauit Deo, & qui meruit nobis gloriam & gratiam, & omnia necessaria ad salutem; ut patet Coloss. 1. *Quia in ipso complacuit, omnem plenitudinem inhabitare, & per eum reconciliare omnia, pacificans per sanguinem crucis eius, que in terris, & que in celis sunt.* Et 1. Ioan. 2. *Ipsa est propitiatio pro peccatis nostris, non pro nostris autem tantum, sed etiam pro totius mundi.*

Atque hinc Christus dicitur ostium Ioan. 10. & sic Ioan. 14. quia, ut ipse ait, *nemo venit ad Patrem, nisi per ipsum.* Hinc etiam dicit Ioan. 16. *Petite in nomine meo.* Hinc dicitur mediator Dei & hominum, 1. Tim. 2. & 1. Ioan. 2. dicitur aduocatus apud Patrem: ergo nihil à Sanctis petere possumus, nisi ut intercedant apud Deum, quo nobis Christi meritum applicetur, & per Christum gratiam & gloriam consequamur.

SECUNDO probatur ex verbis Sanctorum. AMBROSIVS libro de Isaac, cap. 8. *Ipsa Christus, inquit, est os nostrum, per quod Patri loquimur; oculus noster, per quem Patrem videmus; dextera nostra, per quam nos Patri offerimus.* AVGVSTINVS Psalm. 108. exponens illud, oratio eius fiat in peccatum: *Oratio, inquit, que non fit per Christum, non solum non potest delere peccatum, sed etiam ipsa fit peccatum.* BERNARDVS sermone de B. Virgine, qui incipit, *Signum magnum: Opus est, inquit, mediatore ad mediatorem istum, nec alter nobis utilior, quam Maria.* Quibus verbis docet Christum esse intercessorem immediatum, qui per se impetrat, Sanctos esse mediatos, qui non nisi per mediatorem, Christum impetrant.

TERTIO probatur ex orationibus Ecclesie. Omnes enim, que de Sanctis sunt, illam formam habent: *Concede nobis Deus intercessionem huius Sancti tale beneficium, per Christum Dominum nostrum.*